

---

in hrupno vpitje. S tem smo poskušali prikazati bojevanje med dobrim in zlim ter bojevanje posameznika s samim seboj. Igra je bila lepo obiskana in želimo si, da bi postala tradicionalna. Za tehnično pomoč se zahvaljujemo Simonu Ceglarju, ki mu obenem čestitamo ob izdaji nove zgoščenke.

Borut Sever, objavljeno v Družini, 18. 4. 2010

ŠKOFLJICA

Fotosekcija KUD Škofljica je v prostorih knjižnice na Škofljici pripravila razstavo s preprostim naslovom Škofjeloški pasijon, ki je bila na ogled od 17. marca do 11. aprila 2010. Na razstavi sta člana domače fotosekcije Miro Anželj in Stane Kočar predstavila izjemne fotografije velikega formata iz uprizoritve Škofjeloškega pasijona 2009.

Uvodoma sta navzoče nagovorila mag. Aleksander Igličar, predsednik Muzejskega društva Škofja Loka in Alojzij Pavle Florjančič, urednik Pasijonskih doneskov, ki sta predstavila pomen Muzejskega društva Škofja Loka pri ohranjanju pasijonske kondicije v času med uprizoritvami Škofjeloškega pasijona in željo, da Pasijonski doneski postanejo osrednja slovenska pasijonska publikacija.

Aleksander Igličar

PASIJON V LEDINCAH NA AVSTRIJSKEM KOROŠKEM

V sredo, 31. marca 2010, je bil v mrtvašnici pokopališča v kraju Ledince na avstrijskem Koroškem uprizorjen pasijon z naslovom Moj konec je tvoj začetek (Mein Ende ist dein Anfang).

Izjemen kulturni in duhovni večer so pod okriljem Slovenskega kulturnega društva Jepa - Baško jezero pripravili člani skupine pevskega zboru Akzent pod vodstvom zborovodkinje Anice Lesjak Rössman, ki je bila skupaj z režiserjem Aleksandrom Tolmajerjem vsebinska snovalka pasijonskega večera. Poleg pevskega zboru Akzent so nastopili še glasbeni trio Drava, učenci domače glasbene šole in

svetovno znana operna pevka Bernarda Fink Inzko, ki živi v bližnjih Svečah na Koroškem.

Pasijon *Moj konec je tvoj začetek* ni klasičen pasijon, ki bi prikazoval Jezusovo trpljenje, ampak so bili Jezusova krvava pot ter velikonočno vstajenje in odrešenje povezani z občim življenjem in trpljenjem človeštva oziroma posameznika skozi celotno človeško zgodovino vse do danes. Od tod tudi pomenljiv in zgovoren naslov pasijona. V večer so bile vtakane usode izseljenih slovenskih družin iz slovenske Koroške med drugo svetovno vojno, ki so jih Nemci izselili na sever Nemčije, tragika žrtev potresa na Haitiju, težave in iskanja mlajših generacij, ki jih je ponazarjala pesem *Tears in Heaven* (Solze v nebesih) britanskega kitarista Erica Claptona, ki je pesem napisal ob smrti svojega sina. Pevci so pesem zapeli v slovenskem jeziku, kar jo je še bolj približalo poslušalcem, še zlasti tistim s sončne strani Karavank. Pevci so skozi večer prebirali odlomke iz svetega pisma in priložnostne pesmi, trije otroci Anice Lesjak Resson pa so prebrali spomine starega očeta Franca na izselitev družine med drugo svetovno vojno, ki so izšli v njegovi knjigi *Rod pod Jepo*. Vezno besedilo in pesmi so bile izmenično v slovenskem in nemškem jeziku, kar je izražalo sobivanje dveh narodnosti na avstrijskem Koroškem.

Umetniški in duhovni višek večera je z občutenim izjemnim petjem ustvarila Bernarda Fink Inzko, najprej z občuteno zapeto pesmijo *K tebi želim moj Bog*, v nadaljevanju pa z nekaj samospevi. Za zaključek so vsi nastopajoči zapeli švedsko pesem, ki v življenje po prestanem trpljenju prinaša upanje in radost.

Domači župnik Jurij Buch se je na koncu vsem sodelujočim iskreno zahvalil s preprosto zahvalo: »Prisrčno Bueh vonej!« ki jo pri nas ob podobnih prireditvah redko slišimo.

Žal je deževno vreme onemogočilo celovitost pasijonskega večera, ki je bil vsebinsko razdeljen na štiri dele oziroma postaje. Prva naj bi se začela v bližnjem gozdu, drugi dve na pokopališču, zadnja pa v mrtvašnici oziroma poslovilni vežici na ledinškem pokopališču. Zaradi dežja so bile vse postaje izvedene v mrtvašnici, kar ustvarjalcem večera prinaša nove izzive za naslednja leta.

Aleksander Igličar

ŽIVI KRIŽEV POT V ARGENTINI¹

Slovensko gledališče Buenos Aires (SGBA) je med leti 1977 in 1996 priredilo trinajst predstav živega križevega pota na veliki petek po raznih mestih Argentine, seveda v kastiljskem jeziku. Zaslugo za realizacijo in organizacijo teh predstav je imel eden od režiserjev omenjenega gledališča, vedno povsod prisoten g. Lojze Rezelj.

¹ Glej tudi: Marjan Pertot: Slovensko gledališče v Argentini, str. 164–165, Trst, Knjižnica Dušana Černeta, 2008.